

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

24 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **IPATI Ion XXXXX**, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.01.2020 – 27.03.2020;

Instanța de apel: 05.06.2020 – 05.11.2020;

Instanța de recurs: 21.01.2021 – 24.02.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, din 27 martie 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Ipati Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității cu o durată de 160 ore, și supus obligațiunii de a se prezenta la Biroul de Probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul său, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a sentinței în vederea executării pedepsei aplicate.

S-a dispus a încasa din contul lui Ipati Ion în folosul statului suma de 224 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, la data de 15 decembrie 2019, aproximativ la ora 00:42, Ipati Ion, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, încălcând în mod grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, în timpul conflictului iscat cu persoane neidentificate, în mod intenționat a deteriorat stația de transport public din XXXXX. Fiind suspect în sesizarea dată, examinată de către subofițerul BPRO al Direcției de Poliție Cocoș Ion, în timp ce se afla în incinta Inspectoratului de Poliție Ciocana al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, amplasat pe XXXXX, opunând rezistență violentă colaboratorilor de Poliție care curmau actele huliganice ale acestuia, i-a amenințat cu aplicarea violenței fizice, manifestând obrăznicie deosebită.

Organul de urmărire penală a calificat acțiunile lui Ipati Ion în baza art. 287 alin. (1) Cod penal: huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmau actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebeau printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Druță Boris în interesele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a sentinței cu numirea în privința inculpatului conform art. 287 alin. (1) Cod penal a unei pedepse minime, conform unei fraude contravenționale.

În argumentarea apelului depus, avocatul Druță Boris a invocat următoarele:

- deși, la cererea inculpatului, cauza a fost examinată în baza art. 364 Cod de procedură penală, ultimului i s-a aplicat o pedeapsă prea aspră, or instanța de fond insuficient a constatat posibilitățile materiale și reale ale inculpatului de a munci neremunerat în folosul comunității;

- instanța de fond la numirea pedepsei insuficient a luat în calcul că Ipati Ion a recunoscut în totalitate vina, și insuficient a apreciat solicitarea acestuia de a examina cauza în procedură simplificată;

- prima instanță nu a luat în calcul faptul că inculpatul nu are antecedente penale fiind caracterizat bine la locul de trai, motiv din care consideră că urma să se aplica o pedeapsă contravențională.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2020, apelul avocatului Druță Boris în interesele inculpatului a fost respins ca nefondat cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Sentința primei instanțe a fost contestată numai în partea stabilirii pedepsei penale, iar ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La stabilirea și individualizarea pedepsei lui Ipati Ion în temeiul art. 76, 77 Cod penal, instanța de fond a stabilit ca circumstanță atenuantă săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave iar ca circumstanță agravant s-a stabilit

săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea substanțelor menționate la art. 24.

Instanța de fond just a individualizat pedeapsa și, totodată, corect a aplicat în privința lui Ipati Ion pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al faptei prejudiciabile săvârșite, care se califică ca fiind mai puțin gravă, de circumstanțele cauzei, de prezența circumstanțelor atenuante și circumstanțelor agravante în privința lui Ipati Ion, de personalitatea inculpatului care nu a fost anterior condamnat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Instanța de apel a menționat că, realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului, precum și, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, este posibilă numindu-i o pedeapsă penală sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în limitele prevăzute de norma legală, ne fiind posibila atingerea scopului pedepsei în privința inculpatului prin liberarea acestuia de răspundere penală cu atragerea la răspundere contravențională cu aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, astfel, cum solicită apelantul.

În conformitate cu prevederile art. 55 alin. (1) Cod penal, persoana care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, cu excepția infracțiunilor prevăzute la art. 181¹, 256, 264 alin. (2), 264¹, 303, 314, 326 alin. (1) și (11), 327 alin. (1), 328 alin. (1), 332 alin. (1), 333 alin. (1), 334 alin. (1) și (2), 335 alin. (1) și 335¹ alin. (1), poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, nu este rațională și echitabilă solicitarea avocatului privind aplicarea în privința inculpatului a reglementărilor art. 55 Cod penal, prin care s-ar înceta procesul penal pornit în temeiul art. 287 alin. (1) Cod penal, liberându-l pe inculpat de răspunderea penală cu tragerea la răspundere contravențională, deoarece nu se va realiza scopul pedepsei, or, pedeapsa penală reprezintă un remediu echitabil atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Druță Boris în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2, 6 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, și aplicarea unei pedepse minime de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivare recurentul a indicat că, inculpatul a solicitat aplicarea unei pedepse minimal, deoarece în realitate a fost provocat de către părțile pătimate, inclusiv de către colaboratorii de poliție, față de acțiunile cărora s-a adresat cu o plângere procurorului de sector în seara reținerii lui.

Inculpatul consideră că foarte puțin s-a luat în calcul căința sa și este nedumirit de faptul că a recunoscut total vina, i-a aplicat o pedeapsă sub formă de muncă remunerată și nicidecum contravențională.

Recurentul prin cererea de recurs susține că instanțele nu au ținut cont de cerințele art. 79 Cod penal și i-a fost ignorate drepturile la un proces echitabil, care conform art. 427 Cod de procedură penală, servesc temei de a înainta prezentul recurs ordinar. La emiterea deciziei nu s-au respectat față de el cerințele art. 5, art. 13 CEDO, pentru întrunirea tuturor drepturilor constituționale, ceea ce servește suficiente temei de a înainta prezentul recurs.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea în principiu a recursului ordinar în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Cât privește incidența în speță a erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, recurentul nu a făcut o careva argumentare în acest sens și nu a indicat careva motive de fapt și de drept ce ar justifica solicitarea sa că instanța de apel nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33 Cod de procedură penală, în prezenta speță. Instanța de recurs atestă că la examinarea cauzei în apel încălcări ale legislației procesual-penale, nu au fost comise.

Recurentul invocă concomitent și temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Deci, de remarcat este acel fapt că acest punct al normei procesuale supra menționate, de fapt conține 5 temeiuri ce pot fi invocate pentru recurs, însă autorul recursului nu a indicat concret în baza cărui temei din cele menționate la pct. 6) al normei respective își întemeiază recursul său.

Totodată, Colegiul penal, analizând conținutul recursului declarat și decizia atacată, consideră că alegațiile recurentului sunt neîntemeiate, or, instanța de apel la judecarea apelului declarat a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin.(1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală.

Ca urmare, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect și motivat i-a stabilit inculpatului categoria și măsura de pedeapsă. Astfel, relevând în cuprinsul deciziei circumstanțele cauzei, și anume gradul prejudiciabil al faptelor comise, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea penală, instanța de apel just a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura prin stabilirea acesteia sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

La stabilirea pedepsei inculpatului, atât prima instanță, cât și instanța de apel, care a menținut soluția adoptată de prima, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art. 7, 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, criteriile stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunilor, care fac parte din categoria celor ușoare, de motivul acestora, de persoana inculpatului, de condițiile de viață, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării dânsului, anterior nejudicat și astfel, Colegiul reține că, corect s-a ajuns la concluzia că corectarea inculpatului poate avea loc doar prin munca neremunerată în folosul comunității cu o durată de 160 ore.

Prin urmare, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel pe deplin corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii. Totodată, la numirea pedepsei inculpatului instanțele de fond au ținut cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximumul și din minimumul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Prin urmare, criticile formulate de recurent nu conțin indicii unor erori de drept concret și respectiv nu sunt motivate sub aspectul adoptării unei soluții de casare a hotărârilor recurate, ca fiind ilegale, iar argumentele referitor la pedeapsa aplicată, instanța de apel a dat răspuns motivat, soluție pe care o preia și instanța de recurs ordinar.

Analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, care este bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art. 394 Cod de procedură penală, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform

prevederilor legale, de aceea Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **IPATI Ion XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 martie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Boico Victor